

768

1819. Διαθήκη. Λακωνία.

Α. Σγουρίτσας, «Η ἀνέκδοτος διαθήκη Παν. Κρεββατᾶ», *Μαλεβὸς* 4/43 (1924), σ. 317-318· *Μαλεβὸς* 4/44 (1924), σ. 329-330.

768α

1819. Διαταγές οθωμανών αξιωματούχων σχετικά με το νόμισμα. Κωνσταντινούπολη.

Π. Ζερλέντης, «Πατριαρχῶν γράμματα διατακτικὰ πρὸς τοὺς νησιώτας περὶ δουλικῆς ὑποταγῆς εἰς τοὺς κρατοῦντας», *ΔΙΕΕΕ* 9 (1926), σ. 115-116.

768β

1819. Κοινοτική απόφαση για την καταβολή δικαιστικών εξόδων. Αίγινα.

Ι. Βισβίζης, «Ιστορικόν ἀρχεῖον Αίγινης. Δύο ἔγγραφα ἀπὸ τὴν Αίγινα», *Κῆρυξ τῆς Αίγινης* 3/25 (1948), σ. 8-9.

769

1819. Αφορισμός. Σάμος.

Α. Πλακίδας, «Άλλο ἕνα παλιό καριώτικο ἔγγραφο», *Ίκαριακά* 37 (1966), σ. 18.

770

1819. Ακύρωση κοινοτικών εγγράφων. Πάρος.

Κατερίνα Ασίμη, «Ανέκδοτο ἔγγραφο των ἔξι χωρίων της Πάρου πρὸς τὴν καντζελλαρία τῆς Παροικιάς», *Παριανά* 28 (1988), σ. 82-83.

771

1819. Ιδιωτικό δικαιοπρακτικό ἔγγραφο. Αδριανούπολη.

Θ. Παπαζώτης, «Ἐγγραφα τῆς συλλογῆς τοῦ Βυζαντινοῦ Μουσείου τῶν Ἀθηνῶν ἀναφερόμενα στὴ Θράκη», *Θρακικὴ Ἐπετηρίδα* 9 (1992-1994), σ. 181-183, αρ. 3.

772

1819. Δάνειο. Αντίπαρος.

N. Άλιπράντης, «'Εγγραφο τῆς Ἀντιπάρου (1819) μὲ μία διαφορετικὴ σφραγίδα», *Παριανὰ* 53 (1994), σ. 109-111.

773

1819. Έγγραφο του Καπουδάν πασά προς τον ζαμπίτη Νάξου σχετικά με την κληρονομία φράγκου κατοίκου Νάξου. Απαγορεύεται η σφράγιση της περιουσίας από τον πρόξενο της Γαλλίας στη νήσο. Παρέχονται οδηγίες για την εκδίκαση της υποθέσεως από τους προεστώτες σύμφωνα με τους σουλτανικούς ορισμούς και τα τοπικά έθιμα. Κωνσταντινούπολη, Νάξος.

Αἰκατερίνη Παπαθωμᾶ - Μαστορόπούλου, «Ἀνέκδοτο ἐπίσημο τουρκικὸ ἔγγραφο γιὰ ἀστικὴ ὑπόθεση τῆς Νάξου», *ΕΕΚΜ* 12 (1995), σ. 442-443.

1819, 11 Δεκεμβρίου

«Ἄπτουλάχ Πασᾶς Ἐλέω Θεοῦ Βεζύρης καὶ Καπουδὰν Πασᾶς
Ἡμέτερε Ξεῖν Ἀγᾶ Ζαπίτα τῆς νήσου Νάξου καὶ προεστῶτες καὶ ἐπιστάτες χωρίων,
Πούρογον καὶ Κάστρου Νάξου. Ἀνηνέχθη ἡμῖν δι’ ἐνὸς ἀρζουχαλίου τοῦ Ματέου Καιάφου καὶ
Χατζῆ Μανόλη Καιάφου κατοίκων τῆς νήσου σας, καὶ διὰ μιᾶς ἀναφορᾶς καὶ μαρτυρικοῦ
ἐνσφραγίστων τοῦ κοινοῦ σας, ὅτι τοῦ συγγενοῦς αὐτῶν τε καὶ τῆς Ἀνεζίνης καὶ ἑτέρας
Ἀνεζίνης, τῶν προαποθανουσῶν, Φρατζέσκου Ρικάρδου κατοίκου τῆς νήσου σας καὶ διαγιᾶ
τῆς κραταιᾶς βασιλείας, τὰ πράγματα, κτήματα, ἄμπελοι, παχτζέδες καὶ δσπήτια αὐτῶν
κείμενα ἐν τῇ νήσῳ σας, ἐπειδὴ ἀνήγοντο κληρονομικῶς πρὸς αὐτούς, καὶ πρὸς τοὺς λοιποὺς
κληρονόμους, παιδιὰ τῶν Ἀνεζίνων, ἐξήτησαν νὰ γένη ἡ καταγραφὴ τῆς περιουσίας, καὶ
ἡ μεταξὺ τῶν κληρονόμων διανομὴ, καὶ ὅτι δὲν τῇ νήσῳ σας βίτζε κόνσολας Γαλλίας
Φίλιππος δὲ Βιγγουροῦ μετὰ τοῦ νίοῦ του ἐμποδίσαντες τὴν καταγραφὴν ἐπὶ λόγῳ τοῦ
ὅτι εἶναι δῆθεν περιουσία Φραντζέζου, ἐσφράγισαν αὐτὴν τῇ ἑαυτῶν σφραγίδι, κατὰ νοῦν
ἔχοντες νὰ τὴν σφετερίσωσιν, καὶ ὅτι μὲ δλον δποῦ ἐγνωστοποιήθη πρὸς αὐτούς, ὅτι οἱ
ἀποθανόντες εἶναι διαγιάδες τῆς κραταιᾶς βασιλείας καὶ κάτοικοι ἀνέκαθεν τῆς νήσου σας,
διαληφθεὶς βίτζε κόνσολος καὶ δ νίος του ἐπιστηριζόμενοι εἰς μίαν παράνομον διαθήκην,
γενομένην ἀτάκτως εἰς τὸ δσπήτιον τοῦ κονσόλου, εἰς τὴν δποίαν δ Ρικάρδο φηνε μόνον
ἀνὰ ἑκατὸν γρόσια εἰς τοὺς συγγενεῖς του, καὶ τὰ λοιπὰ πράγματα καὶ κτήματα εἰς ξένους
μηδὲν ᔁχοντας δικαίωμα, θέλουσιν ἥδη νὰ κατακρατήσωσιν αὐτὰ ἀδίκως καὶ παραλόγως.
Ἐφ’ ὃ καὶ ἐξήτησαν νὰ ἐκδοθῇ ὑψηλὴ προσταγὴ πρὸς ἀναχέτησιν τῆς ἐκ μέρους τοῦ
βίτζε κονσόλου καὶ νίοῦ του γενομένης ἀδικίας. Ἐπειδὴ λοιπὸν κατὰ τὸν προλαβόντως
δοθέντα ἰερὸν φετβᾶν δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς χάριν ἐμπορίου καὶ ἄλλης ὑποθέσεως ἐν τῇ
Οθωμανικῇ ἐπικρατείᾳ κατοικοῦντας καὶ ἐρχομένους ξένους καὶ Φράγκους νὰ ἀγοράζωσιν
ὑποστατικὰ καὶ κτήματα, καὶ ἀν τυχὸν ἀγοράσωσιν ἀπέραντι τοῦ εἰρημένου Νιζαμίου,
ἔξεδόθησαν προλαβόντως προσταγαὶ διαλαμβάνουσαι νὰ πωλῶσιν αὐτὰ εἰς τοὺς διαγιάδες
τῆς κραταιᾶς βασιλείας, καὶ νὰ κάθωνται ως ἐνοικάτορες μηδεμίαν ᔁχοντες μετοχήν, διὰ